

Az óvodást ne kérdezzessük, hogy mit tanult, a kamaszt, hogy hol járt, a kisdíáknak diktáljuk le nyugodtan a házit – tanácsolja **Vekerdy Tamás**.

A magyar pszichológia élő legendájaként mutatta be az udvarhelyi közönségnek dr. Vekerdy Tamást a Nyitott Akadémia munkatársa, Gutman Bea. Vekerdy Tamás olyan a magyar szülőknek, mint egy jó tündér. Megszabadít saját neveltetésünk görcseitől, hogy szabadabb gyereket nevelhessünk. Talán nincs is olyan olvasni tudó magyar szülő, főleg anya, aki ne hallotta volna Vekerdy nevét legalább egyszer.

A **Nők Lapja** magazin *A szülő kérdez, a pszichológus válaszol* rovatából egy kedves, kedélyes, de józan urat ismerünk, aki szinte mindig a kérdezőnek ad igazat. Vasárnap esti,

[Jól szeretni](#)

című előadásán azt is elmondta, sok-sok humorral, hogy mit rontunk el.

Isten őrizz, hogy az óvoda tanítson!

Ismerős jelenettel indít. Anyuka és a gyereke mennek haza az óvodából. Anya megkérdezi a gyereket, mert jó szülő akar lenni: „Mi volt ma az óvodában?” A gyerek válasza: „Semmi.” Anya ravaszul tovább érdeklődik: „Mit ebédeltetek? Nem tudom” – hangzik az elutasító, sommás válasz.

Vekerdy elmagyarázta ennek a jelenségnek az okát. Egy 5000 fős mintán végzett soproni vizsgálat kimutatta, hogy a gyerekeknek az a legjobb az óvodában, hogy **„Anya értem jön”**. A gyerekek gondolkodásmódja ugyanis konkrét és képi: az emlékezéshez képzeletben újra át kell élnie a történéseket. Márpedig a gyerek örül, hogy végre a szüleivel van, azt akarja megélni, nem pedig megismételni a nélkülük töltött időt.

A másik válaszlehetőség, hogy: „Játszottunk.” Mire a szülő, aki azt hiszi, hogy az óvoda legfőbb feladata az iskolára való felkészítés, visszakérdez: „Csak?”

Az iskolának kellene felkészülnie az óvodás fogadására – tisztázza a pszichológus. Kutatásokkal bizonyították, hogy a gyerek számára a legfejlesztőbb tevékenység a szabad játék, mellyel a világról nyer tagolatlan benyomásokat, majd ezeket képpé formálja. A kalózosdit játszó gyerek, tényleg tengernek látja a szőnyeget.

Nem tudnak játszani

Csakhogynemgyerek nem tud játszani, mert megváltoztak az életkörülmények. Soha nem volt még olyan civilizáció, hogy egy anya egyedül, izoláltan neveljen 1-2-3, vagy még több gyermeket – szól az anyák védelmében Vekerdy. Mindig volt egy családtag, aki vigyázhatott a kicsikre.

Most az anya egész nap egyedül van a gyerekével, az este hazatérő apa nem érti, hogy miért van még hálóingben, mi ez a rendetlenség, és különben is, hol a vacsora.

Minden férfi járjon vasalást nem igénylő ingben – hirdeti Vekerdy, hogy tehermentesítse kissé az anyákat. Sem az ágyneműt, sem a fehérneműt nem szükséges vasalni, ezek időrabló, fölösleges tevékenységek – mondja, és a túlnyomóan nőkből álló közönség vastapssal jutalmazza szavait.

A túlterhelt szülőknek a megváltozott feltételek mellett – munka után házimunka, zöld, gyermekek számára biztonságos udvar helyett forgalmas betondzsungel – sokszor az tűnik az egyetlen megoldásnak, hogy rajzfilmet nézet vele. A gyerek tehát nem mozog, feszültté válik, s ha mégis moccanni mer, túlmozgásosnak titulálják.

Mese nincs, le kell szokni a képernyőről

Hagyjuk a gyereket kavicsot rugdosni, új csizmában pocsolyába lépni, és ne kérdezzessük, hogy mit tanult az óvodában. Az a jó óvoda, ahol nem tanul a gyerek semmit, csak játszik és mesét hallgat.

A mese a második legfontosabb tevékenység a mozgás után ebben az életkorban. Kutatások szerint az iskoláskor elején másfél évvel előzi meg anyanyelvi érettségben rendszeresen mesét hallgató gyerek azokat a társait, akiknek rendszertelenebbül meséltek.

A totyogó gyereknek előbb meséljük el néhány mondatban az aznapi történések néhány mozzanatát, kicsit később kisállatok helyettesíthetik a mesében a valós szereplőket – tanácsolja a szakértő.

Még egy tanács: **soha ne javítsuk ki a gyerek beszédét**. Ha ilyesmire vetemednénk, csakis abban a formában tegyük, hogy megismétljük a gyerek által mondottakat a szerintünk helyes

módon.

Az m betűt tessék az iskolában gyakorolni!

Az iskoláskorú gyerekek neveléséről a legfontosabb tudnivaló, hogy a szülőnek mindig **meg kell védenie a gyermekét** a külvilággal szemben.

A kisiskolásnak még mindig rengeteg mozgásra van szüksége azért is, mert az agya szinte akkora, mint egy felnőtté, a tüdőlebenye viszont még gyerekméretű, a 45 perces mozdulatlanul töltött tanóra sokuk számára kínszenvedés. Mert a figyelme csak pár percre terjed.

Zseniális az a tanító néni, aki tudja, hogy óra közben időnként fel kell állítani a gyerekeket, énekeltetni, mozgásos tevékenységet végezni velük – jelenti ki Vekerdy. A gyerekek eltérő ritmusban fejlődnek, az iskolának oda kellene figyelnie az egyéni igényekre.

A skandináv gyerekek kisiskolás korban sokkal rosszabbul teljesítenek a nemzetközi felméréseken, mert ráérősebb ritmusban oktatnak, a közép-európai gyerekek pedig kiseniknek tűnnek mellettük. Ez később megfordul, a kissé idősebb skandináv gyerekek messze lepipálják a nemzetközi mezőnyt. Az (magyar) iskola betegít – mondja Vekerdy.

Az élettanilag egészségesebb lányok az iskolakezdés után többet betegeskednek, mint a fiúk. Hogy miért? Mert a szigorú követelményeknek meg akarnak felelni, a fiúk kevésbé alkalmazkodók. Hányás, szédülés, hasfájás, szorulás tartozik a tünetek közé, amelyekről rendre bebizonyosodik, hogy pszichoszomatikusak.

Az iskola a gyerek dolga,

csak korlátozott mértékben segítsünk neki, és ne pakoljunk be helyette a táskába, ne kérdezzük ki a leckét, ha nem kéri. Ne szégyenítsük meg, ne tépjük ki a lapokat azért, mert a sor végén nagyobbak a pipák, **házi feladatot akkor oldassunk vele, amikor vasalunk** – soha –, ne kínozzuk.

A házi feladat ugyanis fölösleges – a jó tanulók megoldják, a gyengébb teljesítményűek lemásolják szünetben. Amit az iskolában megtanulnak, az vésődik be, mert akkor a legjobb az agy oxigénellátottsága. Vasárnap este fél tízkor semmiképp se hívjuk fel Terikét a leckéért, és ne is készíttessük el a házi feladatot a csemeténkkel.

Ha ragaszkodik hozzá, mert megfelelni vágyó, akkor nyugodtan diktáljuk le neki. Semmit nem fog veszíteni vele, legfennebb nem lesz olyan jó, mintha egyedül csinálta volna, mert a szülő nem ismerheti a tanító minden elvárását. Legyünk a gyerekünk cinkosai, mindig legyünk az ő pártján, hogy őszinte tudjon velünk maradni. Egész a kamaszkorig.

Rémisztő kamaszkor

A legjobb dolog, amit egy szülő tehet a kamasz gyerekével, hogy kibírja. A kamasz gyerek második dackorszakát éli. Ahogy a kisgyereknél úgy érhetünk el valamit, hogy az ellenkezőjét kérjük tőle, úgy a kamasznál is biztosak lehetünk abban, ha faggatjuk, mindig az ellenkezőjét mondja a valós tényállásnak.

